Anul al 56-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 264 Marţi 26 Septembrie 1939
12 Pagini P II

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Rămăşiţele pământeşti ale lui Armand Călinescu au fost transportate la Curtea de Argeş

LA TRISTA SOLEMNITATE DE ERI DELA ATENEU AU ASISTAT M. S. REGELE ŞI MARELE VOEVOD MIHAI

Serviciul religios. – Cuvântările. – Cortegiul funebru. – La Curtea de Argeş

Ziua de ieri a fost a reculegerii ploase, a înclinării faţă de trupul neînsufleţit al omului căzut la datorie.

A fost ziua îndatoririlor creştineşti şi a ultimului omagiu pe care Şeful Statului, autorităţile şi populaţia Capitalei l-au adus fostului preşedinte de consiliu, Armand Călinescu.

*

Incă din primele ceasuri ale dimineţii circulaţia vehiculelor pe străzile pe unde urma să treacă cortegiul mortuar a fost întreruptă.

Dealungul trotuarelor străjuiau gardieni în ţinută de paradă iar în spatele lor erau înşiruite trupele de asemenea în ţinută de paradă.

In faţa Ateneului Român mii de cetăţeni s'au adunat din timp în faţa cordoanelor militare ca să aducă ultimul salut fostului prim sfetnic al Tronului.

La intrările din grădina Ateneului erau înşirate cordoane lungi de jandarmi cu panaşuri albe şi tunici albastre.

In faţa coloanelor majestuoase ale intrării era orânduită o companie de onoare cu muzică şi drapel din regimentul de gardă „Mihai Viteazul".

In tăcerea dimineţii turburată doar de picăturile discrete ale ploii, sosiau pe rând limuzinele persoanelor oficiale, care coborau învestmântate în mare ţinută sau în uniformele albastre ale Frontului Renaşterii Naţionale.

Pe treptele Ateneului dând ultimele îndrumări pentru menţinerea ordinei se afla d. general Gabriel Marinescu, ministru de interne, împreună cu d-nii secretar-general Moţăţeanu, chestorii Paximade, Botez, Frânculescu şi toţi chestorii de sectoare.

La intrare, două şiruri de reprezentanţi ai Frontului Renaşterii Naţionale încadrau porţile masive ale Ateneului.

Inăuntru sub cupola de piatră cei prezenţi erau aşezaţi după o rânduială precisă şi mai dinainte stabilită.

In partea dreaptă a catafalcului se afla familia. Tot în partea dreaptă se afla grupul masiv al ofiţerilor generali în uniforme strălucitoare. Alături de aceştia se afla un alt grup în albastru. Erau membrii directoratului Frontului Renaşterii Naţionale şi parlamentarii. Alături de ei se afla grupul cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul". Tot în partea dreaptă se aflau şi foştii miniştri şi ceilalţi demnitari civili ai statului.

In partea stângă a rotondei era grupul ataşaţilor militari străini, sclipitori de fireturi şi decoraţii. Alături de aceştia mai aproape de picioarele catafalcului venia grupul ambasadorilor şi al miniştrilor plenipotenţiari. In faţa acestora se aflau membrii guvernului în frunte cu d-nii consilieri regali şi d. general Gh. Argeşanu, preşedintele consiliului.

In stânga guvernului era locul înalţilor magistraţi învestmântaţi în robe roşii, albastre şi negre.

La picioarele catafalcului se afla marele grup al preoţilor în odăjdii, în mijlocul cărora era I. P. S. Patriarh Nicodem, înconjurat de mitropoliţii şi episcopii ţării.

In spatele marelui grup al clerului se găsia orchestra Filarmonică, iar în spate pe scările de marmoră în fundul Ateneului, corul societăţii „Carmen".

Sicriul în care era depus trupul neînsufleţit al fostului preşedinte de consiliu era înconjurat de flori, jerbe şi coroane, depuse de rude, prieteni şi foşti colaboratori, în fruntea cărora era aşezată o splendidă coroană de gladiole roşii, trimisă de M. S. Regele.

ASISTENŢA

Erau de faţă d-nii: Ernest Urdăreanu, ministrul palatului, I. Flondor, Mocsony, general Ilasievici, col. Rusescu, col. Mihăilescu şi maior Ilie Radu, ofiţer de ordonanţă al M. S. Regelui.

D-nii consilieri regali: general Arthur Văitoianu, Const. Argetoianu, preşedintele Senatului, Al. Vaida Voevod, prof. N. Iorga, dr. C. Anghelescu, Gh. Gh. Mironescu şi Gh. Tătărăscu, membrii întregului guvern în frunte cu preşedintele consiliului de miniştri, d. general Gh. Argeşianu; d-nii: Teofil Sidorovici, comandantul Străjii ţării, I. Lugosianu, fost ministru, D. Gusti, preşedintele serviciului social, prof. Gh. Alexianu, rezidentul regal al ţinutului Bucegi, general Dombrovski, primarul general al Capitalei, I. Gr. Perieţeanu, Petre Antonescu, V. Vâlcovici, J. Mitilineu, E. Bianu, etc.

Magistratura era reprezentată prin d-nii: Andrei Rădulescu, prim preşedinte al Curţii de Casaţie; C. Viforeanu, procuror general al Curţii de Casaţie; Magheru T. şi Cihodariu, preşedinţi la Inalta Curte de Casaţie; Radu Pascu, primul preşedinte al Curţii de apel; Gh. Păcuraru, procurorul general al Curţii de apel; V. Theodorescu, primul preşedinte al tribunalului Ilfov; Octav Vasiliu, primul procuror al tribunalului Ilfov; iar magistratura militară prin d-nii: general Turbatu, inspectorul justiţiei militare şi primul preşedinte al Curţii militare de casare; col. C. Dumitru, primul preşedinte al tribunalului militar, al corpului II armată; col. V. Zeciu, şeful parchetului militar; lt.-col. Dan Pascu, şeful cenzurei militare.

Armata era reprezentată prin d-nii: generali C. Iacobici, comandantul corpului II armată; Florea Tenescu, şeful marelui stat major; vice amiral Gheorghiu, secretarul general M. A. M.; vice amiral Bărbuneanu, comandantul marinei regale; generalii Bengliu, inspectorul jandarmeriei; N. Ciupercă, Stoicescu, Petrescu Togo, Orăşanu, I. Dumitrescu, N. Petala, Samsonovici, Şova, Paraschiv, Negreanu, Ştefănescu Amza, P. Georgescu, comandantul gărzilor F. R. N., etc.

M. S. Regele şi Marele Voevod Mihai la serviciul divin dela Ateneu

Intregul corp diplomatic în frunte cu nunţiul apostolic Monseniorul Andrea Cassulo, decan al corpului.

Sosirea Suveranului

La ora 9 precis a sosit la Ateneu M. S. Regele împreună cu Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, urmaţi de ofiţerii de ordonanţă.

M. S. Regele era îmbrăcat în uniforma batalionului de gardă, purtând pe umeri pelerina ordinului „Mihai Viteazul". Marele Voevod Mihai era înveşmântat în uniforma de sublocotenent de vânători de munte.

Suveranul şi Moştenitorul Tronului au luat loc în partea stângă a catafalcului în faţa membrilor guvernului şi a consilierilor regali, unde au stat până la sfârşitul slujbei religioase.

SERVICIUL DIVIN

Imediat după sosirea Suveranului şi a Marelui Voevod Mihai orchestra Filarmonica a intonat marşul funebru din „Crepusculul zeilor" de Wagner. Notele grave de o adâncă şi pătrunzătoare majestate răsună prelung sub bolta de piatră a Ateneului.

Când ultimele note joase şi grave se sting într'un dângăit prelung şi funebru de talger, începe oficierea prohodului.

Serviciul divin este oficiat de însuşi Patriarhul ţării I. P. S. Nicodem, înconjurat de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae al Ardealului; P. S. episcopi Partenie Clopron al armatei, Lucian al Romanului, Titu al Hotinului, Colan al Clujului, Cosma al Dunării de Jos, Vasile al Caransebeşului, Nifon al Huşilor, Gherontie al Tomisului, Nicolae al Oradiei, Dionisie al Ismailului şi Cetăţii Albe; de arhiereii Efrem Tighineanu, Emilian Târgovişteanu, Galacton Gordun, precum şi întregul cler al Capitalei. Răspunsurile au fost date de corul Carmen, condus de maestrul Chirescu.

Membrii familiei defunctului în faţa gării

CORTEGIUL FUNEBRU

CUVÂNTĂRILE

După sfârşirea serviciului divin s'au început cuvântările.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Nicodim

Intristată asistenţă,

Suntem cu toţii adunaţi împrejurul sicriului unui mare român, a unui destoinic om de stat, a unui credincios sfetnic al Tronului, — împrejurul lui Armand Călinescu, până ieri prim ministru al Ţării, ca să-l petrecem la locuinţa lui de veci.

El a căzut ca un erou viteaz la postul de onoare, ca un mucenic al datoriei.

Mâini criminale i-au curmat viaţa, tocmai în momente când Patria şi Naţiunea aveau mai mare nevoie de el şi au aruncat doliul peste ţara întreagă şi peste tot neamul românesc.

Crima e grozavă, aşa de grozavă, încât o osândesc toate legile, şi cele omeneşti şi cele dumnezeeşti.

In adevăr, când cineva atentează la viaţa unui om de rând, fapta lui e socotită mare crimă şi pedepsită de legile omeneşti aspru şi fără cruţare. Când cineva atentează la viaţa unui om, învestit cu datoria de a apăra ordinea publică, acela nu atentează numai la viaţa unui om, ci atentează şi la ordinea publică. Pedeapsa pentru acesta e îndoit mai mare.

Iar când cineva atentează la viaţa unui om, care are sarcina de a păzi ordinea şi buna rânduială a unui stat, şi încă în nişte vremi excepţional de grele, cum sunt bunăoară cele de astăzi, acela atentează la siguranţa statului, la siguranţa Patriei, la siguranţa neamului, şi în cazul acesta crima e contra statului, contra Patriei, contra neamului şi osânda trebue să fie exemplară şi corespunzătoare: pentrucă în asemenea clipe tot neamul, toţi suflarea ea uită toate şi nu are decât o singură grijă: grija Ţării, grija Neamului.

Cel ce făptueşte asemenea crimă, e mai prejos decât cele mai înrăite dobitoace. Iată bunăoară, doi câini la curtea unui gospodar, se războesc între ei dela un ciolan şi sunt gata să se încaere pentru el. Dar se iveşte lupul. Atunci ei uită osul, uită lupta dintre ei şi se iau după lup. Au şi ei simţul unei datorii, simţul datoriei de a apăra curtea stăpânului.

Se găsesc vasăzică oameni mai răi decât jivinele.

Dar crima care ne-a aruncat în doliu, e osândită şi pedepsită încă şi mai categoric şi mai aspru de legile dumnezeeşti.

In cel mai vechiu aşezământ, în cel mai străvechiu legământ dintre Dumnezeu şi oameni, Dumnezeu zice:

— Voi cere sângele omului din mâinile fratelui lui, din mâinile omului care l-a vărsat. Tot cel ce va vărsa sânge omenesc, sângele aceluia de mână de om se va vărsa. Ba voi cere sângele omului chiar şi dela fiară, chiar şi dela dobitoc.

De aceea în vechile legiuiri biblice, boul care împungea de moarte un om, era ucis îndată şi se pedepsea şi stăpânul boului, dacă cu o zi două mai înainte a ştiut că-i împungător şi nu l-a legat.

Dar şi aşezământul cel nou, şi Noul Testament, testamentul harului, al iubirii de oameni şi al iertării, nu lasă neosândită nelegiuirea uciderii şi a faptei celei rele contra ordinei sociale.

Aşa, în acest aşezământ, citim într'un loc: Toată suflarea să se supună stăpânirei, pentrucă stăpânirile sunt de la Dumnezeu rânduite; şi cel ce se împotriveşte stăpânirei, rânduelii lui Dumnezeu se împotriveşte şi câţi se împotrivesc, osândă îşi vor lua. Dacă voeşti să nu-ţi fie frică de stăpânire, fă bine; iar de faci rău, teme-te, că nu în zadar poartă sabia.

Iar întemeietorul acestui aşezământ nou, Mântuitorul Christos, spune deapdreptul:

— Tot cel ce scoate sabia, adică tot cel ce ridică asupra altuia arma ucigătoare, de sabie va muri, de armă ucigătoare va pieri.

Iată dar crima omuciderii, iată şi crima ordinei publice osândte tot aşa de grav şi fără cruţare şi prin legile Dumnezeeşti.

Să ia dar aminte toată suflarea că aceste nelegiuiri, aceste păcate grele, aceste crime, ca aceea care ne-a aruncat astăzi în doliu, nu se iartă nici la oameni, nici la Dumnezeu.

Iar ţie, patriot distins, sfetnic credincios al Tronului, paznic pururea veghetor al bunei rânduieli, străjer neadormit al Patriei, care ai căzut vitejeşte făcându-ţi datoria, — ce-ţi putem spune alta, decât că: fericită este calea în care mergi astăzi, că ţi s'a gătit loc de odihnă într'o lume mai bună, în lăcaşurile Tatălui Ceresc, unde nu este nici plâns, nici dureri, nici întristare, ci viaţă fără de sfârşit.

Te petrecem şi la plecarea ta în această cale, cu rugăciuni călduroase către Dumnezeu pentru sufletul tău şi cu făgăduinţa că amintirea ta ne va fi pururea scumpă.

Veşnică să-ţi fie pomenirea. Amin!

(Continuare in pag. 3-a)